خبر

گردهمایی هواداران الکسی ناوالنی در روسیه

ورود رقبای پوتین به عرصه انتخابات

● الکسی ناوالنی، تنها رهبر مخالفان روسیه که شانس به‌چالش‌کشیدن ولادیمیر پوتین را در انتخابات ریاست‌جمهوری ماه مارس این کشور دارد، تمام تلاش خود را روی نامزدی در این انتخابات متمرکز کرده و هواداران او در سراسر روسیه روز گذشته در حمایت از او به خیابان‌ها آمدند. هزاران نفر از حامیان این وکیل ۴۱ساله کاریزماتیک، در ۲۰ شهر روسیه گردهم آمدند تا ناوالنی را به‌عنوان نامزد تأییدشده خود در انتخابات ریاست‌جمهوری، به مقام‌های انتخاباتی معرفی کرده و شانس او را برای کسب رأی در این انتخابات، افزایش دهند. مقامات انتخاباتی روسیه او را به دلیل محکومیت قضائی فاقد شرایط لازم برای نامزدی می‌دانند و می‌گویند: «فقط یک معجزه» می‌تواند برای ثبت‌نام در انتخابات به کمک او بیاید. بااین‌حال ناوالنی که حمایت طیف وسیعی از جوانان روس را دارد، گفته تسلیم نمی‌شود. ولادیمیر پوتین ۶۵ ساله در ماه جاری اعلام کرد برای چهارمین‌بار در انتخابات ریاست‌جمهوری شرکت می‌کند و به‌این‌ترتیب اگر او آن‌طور که نظرسنجی‌ها پیش‌بینی می‌کنند، در انتخابات پیروز شود، تا سال ۲۰۲۴ در قدرت باقی می‌ماند و بعد از استالین طولانی‌ترین دوره قدرت را در روسیه از آنِ خود می‌کند. این در حالی است که بر اساس گزارش‌ها، تنها کسی که می‌تواند شانس پیروزی پوتین را کم کند، کسی نیست جز الکسی ناوالنی. هواداران او روز گذشته در شهرهای مختلف به خیابان آمدند. تنها در مسکو، بیش از ۷۰۰ نفر از حامیان نامزدی ناوالنی در زیر یک چادر بسیار بزرگ که در پارک پوشیده از برف در کنار رودخانه مسکو قرار گرفته بود، گردهم آمدند. ناوالنی با حضور در جمع هوادارانش گفت: «بسیار خوشحالم، باعث افتخار من است که به شما بگویم به‌عنوان نامزد تمام روسیه اینجا هستم. ما آماده پیروزی هستیم و در این انتخابات موفق می‌شویم». دو نفر از اعضای کمیسیون انتخاباتی روسیه نیز در این تجمع حضور داشتند. هواداران ناوالنی در دیگر شهرهای این کشور نیز در حمایت از او گردهم آمدند. بیش از ۸۰۰ نفر در شهر جنوبی روستوف تجمع کرده و نامزدی او را تأیید کردند. او که یک وکیل تحصیل‌کرده در غرب است، گفته تنها سیاست‌مداری در روسیه است که به‌درستی یک کمپین انتخاباتی را به اجرا درآورده و در همین راستا در یک سال گذشته، به مناطق دورافتاده روسیه سفر کرده و از همه خواسته به او رأی بدهند. ناوالنی قصد دارد برای افزایش شانس خود، در ۲۰ شهر سراسر روسیه به‌عنوان کاندیدا ثبت‌نام کند. او نیاز دارد در هر شهری دست‌کم ۵۰۰ نفر رسما او را به‌عنوان کاندیدای خود معرفی کنند. ناوالنی پیش‌تر جنبش اعتراضی قدرتمندی را در روسیه به وجود آورد که با وجود آزار و اذیت‌های مقامات، توانست ۲۰۰ هزار فعال را به خود جذب کند. او تنها در سال جاری میلادی سه حکم زندان را یکی به مدت ۱۵، دیگری به مدت ۲۵ و یکی نیز به مدت ۲۰ روز سپری کرده است. او در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ بعد از ادعای وقوع تقلب در انتخابات پارلمانی، به‌عنوان یکی از سازمان‌دهندگان اصلی تجمع‌ها علیه پوتین، شهرت پیدا کرد. با این همه، با وجود برخی مشکلات در روسیه، مانند فساد و ضعف نابسامان سیستم بهداشت و درمان، پوتین همچنان از محبوبیت ۸۰درصدی برخوردار است.

نامزد جوان حزب کمونیست برای رقابت با پوتین

هم‌زمان با تلاش‌های ناوالنی برای حضور در رقابت‌های انتخاباتی، حزب کمونیست روسیه به شکلی غیرمنتظره اعلام کرد گنادی زیوگانف، رهبر کهنه‌کار این حزب را به‌عنوان کاندیدای خود برای انتخابات ریاست‌جمهوری آتی این کشور، کنار گذاشته و به‌جای آن یک تاجر کمترشناخته‌شده را که با بخش کشاورزی ارتباطات گسترده‌ای دارد، برای رقابت با ولادیمیر پوتین انتخاب کرده است. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، زیوگانف ۷۳ساله که یکی از چهره‌های مطرح سیاست روسیه در دوران بعد از سقوط شوروی محسوب می‌شود، قرار بود برای ششمین‌بار متوالی و در انتخابات مارس سال آینده، کاندیدای ریاست‌جمهوری از حزب کمونیست شود. بااین‌حال، حزب کمونیست روسیه اعلام کرد به‌جای او، پاول گرودینین ۵۷ساله، مهندس مکانیکی که از اواسط دهه ۱۹۹۰ تاکنون اداره‌کننده یک مجموعه مزارع در حومه شهر مسکو بوده، به‌عنوان کاندیدای این حزب و رقیب ولادیمیر پوتین در انتخابات ریاست‌جمهوری آتی برگزیده شده است. زیوگانف در یک گردهمایی سالانه حزب کمونیست انتخاب گرودینین به‌عنوان کاندیدا را به او تبریک گفت. حزب کمونیست روسیه ظاهرا تلاش دارد با کنارگذاشتن یک چهره کمونیست مسن و انتخاب کاندیدای جوان‌تر به‌جای او، اقبال سیاسی به خود را افزایش دهد. این در حالی است که اصلی‌ترین پایگاه حمایتی حزب کمونیست روسیه مربوط به گروهی از افراد مسن‌تر جامعه است که جمعیت آنها به‌سرعت در حال کوچک‌ترشدن است.

واپسین توصیه احمدی‌نژاد به روحانی

ادامه از صفحه ۶

بحث کوی چه بود و چگونه پیگیری شد؟

یک روز من در دانشگاه امام صادق(ع) بودم که آقای نادران با من تماس گرفت و گفت فلانی هرچه در دست داری زمین بگذار و سریع به کوی بیا. سریع رفتم؛ آقای نادران بود و بعد آقایان زاکانی و سروری هم اضافه شدند. دانشجویانی هم که با ما صحبت می‌کردند دانشجویان بسیجی و متدینی بودند و از اینکه کتک خورده‌اند شدیدا شکایت داشتند و اتفاقا ملاقات و جلسه ما با آنها در داخل نمازخانه بود و با آنها نماز خواندیم و حرف زدیم و در دفتر بسیج جلسه گرفتیم.

معلوم شد چه کسانی بودند؟

یک‌سری تصاویر انداخته بودند که به ما نشان دادند. این تصاویر از کتک‌خوردن خودشان و تخریب اتاق‌ها و وسایل بود. دانشجویان اصرار داشتند از کوی نروید و شب نزد ما بمانید؛ ما می‌ترسیم؛ ممکن است دوباره در شب به ما حمله کنند. من دیدم فاجعه خیلی عمیق است بنابراین از همان‌جا با دکتر لاریجانی تماس تلفنی گرفتم و کل ماجرا را برای ایشان تعریف کردم. بعد از آرام‌کردن دانشجویان با آقایان دسته‌جمعی مستقیم از کوی به دفتر دکتر لاریجانی رفتیم که اتفاقا ایشان در دفتر نبود و مدتی گذشت تا برگشتند و به من گفتند رفتم دفتر آقا تا گزارش شما را انتقال دهم و نهایتا پس از بحث و تبادل نظر قرار شد کمیته‌ای به ریاست آقای ابوترابی و عضویت بنده و آقایان نادران، زاکانی و سروری و عباسپور و کاتوزیان تشکیل شود. ما کمیته‌ای شدیم که کار آن هیچ‌گاه منتج به تدوین یک گزارش نشد. برخلاف پرونده کهریزک؛ جلسات تدوین گزارش تشکیل نمی‌شد.

چرا؟

تک‌تک اعضا مایل به کار بودند. چند بار من به حاج آقا ابوترابی گفتم. ایشان گفت فلانی خودت بنشین و گزارش را بنویس. من گفتم دارم گزارش کهریزک را می‌نویسم. دیگر نه وقتی دارم و نه توانی. انصافا آن روزها خیلی گرفتار بودیم و جلسات مکرری در مجلس حتی با خانواده‌های دستگیرشدگان داشتیم و گویا دیگر کسی حاضر به نگارش نشد و مشمول مرور زمان شد.

توصیه شده بود یا سنگ‌اندازی؟

هیچ‌کدام. به نظرم تکرار حوادث و گرفتاری‌ها، آن را مشمول مرور زمان کرد. رهبری از آن اتفاق به‌عنوان جنایت نام برده بودند. بخشی از دانشجویان را دستگیر کرده و به وزارت کشور برده بودند.

طبقه منفی چهار وزارت کشور که آن زمان در موردش حرف بود؟

نمی‌دانم نامش چیست. اما خیلی سریع کمیته آنجا رفت. با احترام برایشان لباس خریداری و عذرخواهی شد.

مشخص شد مهاجمان به کوی چه کسانی بودند؟ سازماندهی شده بودند یا نه.

پیگیری‌های خوبی شد اما منتج به نوشتن گزارش نشد.

آذر ماه ۸۸ وقتی قرار بود گزارشی در صحن مجلس ارائه شود، آقای مرتضوی صبح همان روز به مجلس رفت و قرائت گزارش به بعد موکول شد. آمدن ایشان تأثیری در این کار داشت؟

یادم نمی‌آید آقای مرتضوی آمده یا نه اما ایشان در جریان گزارش هیچ اقدام منفی‌ای برای تأثیرگذاری بر گزارش انجام نداد. اما در قرائت گزارش تأخیر بود چون باید به تأیید اعضا می‌رسید و ما چندین جلسه داشتیم. ابتدا گزارش اولیه آماده شد و نقدهای زیادی به آن وارد شد و چند بار گزارش رفت و برگشت تا نهایتا چیزی که شنیدید قرائت شد. من هم گزارش را در جلسه علنی مجلس قرائت کردم. خودم را برای اتفاقی در داخل مجلس آماده کرده بودم و چندین کپی از گزارش در جیب‌های مختلف داشتم که اگر پاره شد، داشته باشم.

از سمت آقای مرتضوی یا دوستانشان تهدید شدید؟

خیر. حتی ایشان گلایه هم نکردند.

از سمت نمایندگان موافقشان چطور؟

فقط تیم مسئول، از گزارش خبر داشتند. تلاش ما بر این بود که منصفانه کار را انجام دهیم. حتی اگر به مصاحبه‌های ما دقت کنید، بحثمان این بود که در سیستم اختلالی ایجاد شده ولی جمهوری اسلامی ایران این ظرفیت را دارد که اختلال را برطرف کند. آن زمان استدلالمان این بود. بحث ما این بود که اگر اشتباهاتی انجام داده‌ایم، چرا باید افراد به دیگران و خارج از نظام شکایت کنند. بالاخره مجلس، خانه ملت است و مردم باید احساس کنند اگر در جایی مورد ظلم بودند، در درون نظام و در مجلس مسئولان پیگیری می‌کنند. انصافا هم خیلی مؤثر بود. الان زمانش گذشته اما خاطرات زیادی دارم از تلفن‌ها و پیگیری‌هایی که بود. به‌گونه‌ای که همه احساس کرده بودند ملجائی درون سیستم وجود دارد بدون اینکه قضاوتی نسبت به مسائل دیگر داشته باشد، کار را به سامان می‌رساند. مقطعی از بس این موضوع را فشرده پیگیری کردیم، بیمار شدیم. از این جهت این اتفاق خوب بود که وضعیت خودترمیمی در نظام وجود داشت.

در این مدت آقای احمدی‌نژاد خیلی خانواده آقای لاریجانی را نقد کرده‌اند. سکوت آقای لاریجانی عجیب نیست.

در مورد دکتر لاریجانی انصافا آنچه در وجود ایشان می‌بینم این است که مسائل کلان کشور خیلی ذهن ایشان را مشغول کرده است و به مسائل فرعی اهمیت نمی‌دهند. ایشان خیلی نگران اوضاع اقتصادی کشور هستند و الان خیلی وقت می‌گذارند. مثلا روی همین مسئله مؤسسات غیرمجاز برای احقاق حقوق مردم همت کردند و برای هماهنگی بین قوه قضائیه و بانک مرکزی خیلی وقت گذاشتند. الان حدود ۲۰ چالش اصلی کشور را در حوزه اقتصاد احصا کرده‌اند و مرکز پژوهش‌ها را مکلف به بررسی و ارائه گزارش به همراه راهکار کرده‌اند که اولین آن گزارش صندوق تأمین اجتماعی بود که به مجلس ارائه شد.

خب اگر در لحظه به برخی مسائل پاسخ داده نشود، شائبه ایجاد می‌شود؛ گویی رابطه احمدی‌نژاد و لاریجانی‌ها چندان مساعده نبوده و نیست؟

البته؛ درباره اینکه آقای احمدی‌نژاد ذهنیتی نسبت به رؤسای دو قوه داشته است، خاطره‌ای را عرض می‌کنم. زمانی که آقای دکتر روحانی ریاست‌جمهوری را در سال ۹۲ تحویل می‌گرفت، معمولا رئیس‌جمهور سابق بعد از مراسم تنفیذ از بیت مقام معظم رهبری به ریاست‌جمهوری رفته و آنجا را تحویل می‌دهد. ظاهرا آنجا آقای احمدی‌نژاد به آقای روحانی می‌گوید ما که رفتیم، ولی مراقب این دو برادر باش، بدبختت می‌کنند. تا جایی که تحلیل ماست، در ذهن آقای روحانی هم این گفته بی‌تأثیر نبوده است؛ اگرچه ایشان بعدا متوجه شدند دکتر لاریجانی دنبال این است که به ایشان صادقانه در راستای اداره درست کشور و حل چالش‌ها کمک کند.

البته هیچ خانواده و فردی بدون نقص نیست. نقدکردن دستگاه قضا کار سختی نیست. شاید همه نقدهایی به دستگاه قضا داشته باشیم. یا مجلس را می‌توان نقد کرد و حتما نقدهایی هم وجود دارد؛ اما قضاوت و برایند من از ۱۰ سال حضور دکتر لاریجانی در مجلس، این است که خیلی خوب توانستند مجلس را اداره کنند و با حکمت کار می‌کنند. به‌عنوان رئیس مرکز پژوهش‌ها باید بگویم یکی از مشتریان پروپاقرص ما در خواندن گزارش‌ها، آقای لاریجانی‌اند. نامه‌ها و گزارش‌های ما را خوب می‌خوانند و حاشیه‌نویسی می‌کنند. خیلی روی مسائل کلان کشور وقت می‌گذارند؛ اما آیا درباره یک خانواده می‌توان به یک شکل قضاوت کرد؟ البته خیر.

در یکشنبه سیاه، در فیلمی که ارائه شد، مواردی بود. هیچ‌گاه ندیدیم نتیجه رسیدگی به آن ماجرا چه شد و دستگاه قضا چه نظارتی بر آن شائبه کرد و نتیجه رسیدگی‌ها چه بود؟

شاید در عمرم آقای فاضل لاریجانی را ندیده باشم و شناختی از ایشان ندارم؛ اما اگر به متن نواری که وجود دارد نگاه کنید، اقدام مجرمانه‌ای دیده نمی‌شود. برای نمونه، فردی می‌گوید خوب است شما دفتری داشته باشید، ایشان می‌گوید خوب است. آن فرد می‌گوید دفتر شما ویلایی باشد یا آپارتمان؟ البته در آنجا طمع را می‌بینیم و اینکه در شأن ایشان این‌گونه صحبت‌کردن نبود. این صحیح است؛ اما فیلم‌برداری از یک فرد به‌ویژه با هدف سوءاستفاده سیاسی، جرم است.

آقای احمدی‌نژاد ادعاهایی درباره حمله به سفارت انگلیس مطرح کرده و اینکه حمله به سفارت را منتسب به برخی جریان‌ها و افراد می‌داند. یا گفته چرا صداوسیما آن واقعه را مستقیم نشان می‌داد. این حرف‌ها به نظرتان عجیب نیست؟ کد خاصی می‌دهند؟

نظر ما و دکتر لاریجانی درباره بحث سفارت شفاف بود. ما مخالف بودیم و همان زمان هم مخالفت خود را ابراز کردیم. مصاحبه‌ها و سخنرانی‌های آن زمان را ببینید. بعدها که مقام معظم رهبری بر خطابودن این کار صحه گذاشتند، به خیلی از دوستان می‌گفتیم دیدید ما آن زمان بهتر متوجه راه درست بودیم. آنهایی که جلوی سفارت انگلیس سخنرانی کردند، آن زمان در تیم آقای احمدی‌نژاد بودند و ایشان را تأیید می‌کردند. اما اینکه چرا تلویزیون مستقیم پخش می‌کرد، این نقدی است که ما هم داریم. نقدی که آن زمان داشتیم، این بود که اگر قصد کاهش روابط با انگلیس وجود دارد، اگرچه مجلس می‌تواند در این زمینه تصمیم بگیرد؛ اما بهتر است خود دولت و وزارت امور خارجه تصمیم بگیرد. مگر دولت انقلابی نیست؟ ولی دوستانی که بیشترین حمایت را از آقای احمدی‌نژاد داشتند، می‌گفتند در مجلس تصمیم بگیریم. جالب است همان زمان هم اگر کسی چیزی خلاف این می‌گفت، می‌گفتند شما مرعوب انگلیس هستید. منتسب‌کردن آن اقدام شتاب‌زده و احساسی به یک جریان عقلانی در داخل کشور، نه منصفانه است و نه پذیرفتنی؛ اما درباره اینکه بعدا کسی نماینده شد و با افسر اطلاعاتی ارتباط داشت، نمی‌دانم کیست. قاعدتا ظن شما به من که نیست (با خنده)؛ من وزارت‌خارجه‌ای هستم و هیچ ملاقات خارجی در عمرم بدون کارشناس انجام نداده‌ام.

ایشان می‌گوید بدون کارشناس بوده.

اگر کسی این کار را کرده و برخلاف مصلحت ملی کار کرده، سند و مدرک ارائه دهند که با ایشان برخورد شود.

چرا آقای احمدی‌نژاد قبلا این اسناد را رو نکرده بود؟

حرف شما کاملا درست است. ما باید از نظام خودمان، صیانت کنیم و اگر کسی خلافی کرد یا بالاتر خیانتی مرتکب شد باید سریعا از کانال‌های درون نظام پیگیری کرد و نیازی به جنجال و فضاسازی و تخریب نیست. اما به یک نکته توجه کنیم، این را صادقانه می‌گویم امثال من سر سفره انقلاب نشسته‌ایم و کاری برای انقلاب نکرده‌ایم اما خیلی‌ها شهید و جانباز و قطع نخاع شدند. با این نظام این‌طور برخورد نکنیم. طوری رفتار می‌کنیم که انگار این نظام نعوذبالله مافیایی است و همه دزد هستند. واقعیت این‌طور نیست. این صحبت‌ها باعث بی‌اعتمادی مردم می‌شود. اگر کسی سند و مدرکی دارد باید به دستگاه‌های صالحه بدهد. گاهی می‌گویند هیچ دستگاهی را صالح نمی‌دانیم؛ که این هم بی‌انصافی است اما با این حال، رهبری را که صالح می‌دانید. این اسناد را دسته‌بندی کرده و به دست رهبری برسانید که ایشان برخورد کنند.

البته تعداد پرونده‌ها و موارد فساد رو به فزونی گذاشته، نمی‌توان منکر این واقعیت شد، مردم رفته‌رفته اعتمادشان را از دست می‌دهند.

دو موضوع را باید از هم تفکیک کنیم، اول اینکه در مجموعه کشور ما در بحث اختلاس‌ها مسائل ناگواری رخ داد. این مسائل ناگوار حتما باید از طریق دستگاه‌های قضا و ارگان‌های بازرسی‌کننده مورد بررسی قرار گیرد. زمانی که جریان سه هزار میلیاردتومانی اتفاق افتاد مطلبی نوشتم و از آن اتفاق به‌عنوان جنایت بزرگ نام بردم. اما نکته دوم به ما مسئولان برمی‌گردد. همه می‌خواهیم اپوزیسیون نظام شویم درحالی‌که همه از نردبان همین نظام بالا رفتیم و مسئول شدیم و همه در ناهنجاری‌ها مسئول هستیم، حال صرفا جهت رأی‌آوردن و مقبول‌شدن و جلوه‌کردن نزد مردم، مرتب سخنرانی می‌کنیم و بدون اقدام و عمل دلسوزانه، مرتب بر طبل برخی مسائل می‌زنیم تا شاید برای خودمان آبرویی کسب کنیم که این اشتباه است. اینکه همه طوری صحبت کنند که فرافکنی کنند این غلط است همه‌مان در این زمینه مقصر هستیم. باید برای حل مسائل کشور فکری کنیم. اینکه در تریبون‌ها مطرح کنیم و تحلیلمان این باشد که در آینده پابرهنگان وسط میدان می‌آیند و ما باید سردمدار پابرهنگان شویم، این به نظرم خدمت به کشور نیست و همه هم این را می‌فهمند. مردم و نخبگان ایران این‌قدر کودن نشده‌اند که ندانند آدم‌ها کجا را می‌بینند و برای چه چیزی حرف می‌زنند.

آینده آقای احمدی‌نژاد را چطور می‌بینید؟

نوع رفتاری که انجام می‌شود درست نیست و می‌تواند به اعتماد عمومی آسیب جدی وارد کند. نباید به‌گونه‌ای رفتار شود که هر کسی روزی رئیس‌جمهور این کشور بود بعد در موضع اپوزیسیون قرار بگیرد. در همین کشورِ دشمن ما، ایالات متحده آمریکا از زمان انقلاب تاکنون فقط یک رئیس‌جمهورشان (ریگان) فوت کرده، بقیه رؤسای‌جمهور را می‌بینیم که به دولت کمک و حتی به‌عنوان نماینده رئیس‌جمهور در موضوعاتی ورود می‌کنند.

رفاقت شما با آقای لاریجانی از چه زمانی و کجا شروع شد؟

دکتر لاریجانی را از قبل می‌شناختم. ایشان من را نمی‌شناختند (با خنده). زمانی که دکتر لاریجانی مدیر پرونده هسته‌ای بودند به نوع اداره پرونده هسته‌ای ایراد داشتم. مصاحبه‌هایم موجود است و در مجلس هم صحبت کردم. یادم هست دکتر لاریجانی به‌عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی در مجلس گزارش داد. سال ۸۴-۸۵ بود و هنوز به سمت تحریم نرفته بودیم. در آن جلسه مجلس گفتم روندی که ما پیش می‌رویم نهایتا «عراقیزه»کردن ایران است. می‌خواهند همان جریان را درمورد ایران پیاده کنند و به سمتی می‌رویم که ما را به شورای امنیت و ذیل فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد ببرند و بعد هم تحریم‌مان کنند. این صحبت در جلسه غیرعلنی بود. اتفاقا دکتر توکلی نماینده مجلس با قلم سبز یادداشتی برای من نوشتند که فلانی تو امروز زبان شیاطین در داخل مجلس شده‌ای و تلاش کردی که مجلس را از تحریم‌ها بترسانی. این یادداشت را نگه داشته‌ام.

چه سالی بود؟

احتمالا ۸۵ یا ۸۶. گاهی خاطرات روزانه مهمم را می‌نویسم. این را هم نوشتم و یادداشت را به آن صفحه الصاق کردم. البته بعدا نخستین نفری که از تحریم‌ها در نطق پیش از دستور سخن گفت دکتر توکلی بود. البته ایشان انسان متدین و دلسوزی هستند و من در جایگاهی نیستم که ایشان را خدای‌ناکرده تخطئه کنم. خاطره‌ای بود که بیان کردم.

یعنی در ابتدا شما مخالف و منتقد لاریجانی بودید؟

مخالف که نه. ولی نسبت به رویکرد پرونده هسته‌ای انتقادهایی داشتم تا زمانی که ایشان از دبیرخانه استعفا دادند. بعد از استعفا سریع به ملاقات ایشان رفتم. رجال ملی اینجا خودشان را نشان می‌دهند. ایشان بر مسیر غلط صحه نگذاشت و پست و مقام را بر منافع ملی ترجیح نداد و به نظرم اقدام ایشان بسیار قابل‌توجه بود. به ایشان گفتم از الان برادر شما و در خدمت شما هستم و همان زمان به ایشان پیشنهاد دادم که از تهران کاندیدا شوند که نهایتا از قم کاندیدا شدند و رأی آوردند و آن‌گاه بحث ریاست مجلس ایشان مطرح شد و در جریان فکری در کنار هم قرار گرفتیم.

ادامه در صفحه ۱۳

نکته

نسبت به رویکرد پرونده هسته‌ای انتقادهایی داشتم تا زمانی که آقای لاریجانی از دبیرخانه استعفا دادند... به ایشان گفتم از الان برادر شما و در خدمت شما هستم

روزنه

کره‌شمالی: تحریم‌ها به معنی اعلان جنگ است

● وزارت خارجه کره شمالی در نخستین واکنش رسمی به تحریم‌های جدید شورای امنیت سازمان ملل آن را «اقدامی جنگ‌طلبانه» خواند که سبب بی‌ثباتی در منطقه خواهد شد. به گزارش دویچه‌وله، وزارت خارجه کره‌شمالی اعلام کرد که مصوبه شورای امنیت مبنی بر وضع تحریم‌های جدید «عملی خشونت‌آمیز علیه حق حاکمیت کره شمالی» است. در این بیانیه آمده است که اقدام شورای امنیت سازمان ملل «سبب تخریب صلح و ثبات در شبه‌جزیره کره و منطقه» خواهد شد. این نخستین واکنش رسمی کره شمالی به برقراری تحریم‌های جدید از سوی شورای امنیت سازمان ملل علیه این کشور است. وزارت خارجه کره شمالی تمام کشورهایی که از این قطع‌نامه حمایت می‌کنند را تهدید کرد و گفت: این کشورها «باید بهای سنگینی» به‌خاطر حمایت خود بپردازند.

اخراج ۲هزارو۷۰۰ نفر دیگر از مشاغل دولتی ترکیه

● ترکیه اعلام کرد بیش از دوهزارو ۷۰۰ نفر از کارکنان دولتی را به اتهام ارتباط با شبکه فتح‌الله گولن از کار برکنار کرده است. به گزارش خبرگزاری رویترز، براساس فرمان دولت ترکیه، دوهزارو ۷۵۶ نفر از کار برکنار شده‌اند. پرسنل ارتش و وزارتخانه‌ها و آموزگاران از جمله افرادی هستند که به اتهام ارتباط با شبکه فتح‌الله گولن، روحانی ناراضی مقیم آمریکا، شغل خود را از دست داده‌اند.

درخواست مرکل و مکرون برای رعایت آتش‌بس

● صدراعظم آلمان و رئیس‌جمهور فرانسه در بیانیه مشترکی طرف‌های درگیر در شرق اوکراین را به رعایت آتش‌بس فراخواندند. آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان و امانوئل مکرون رئیس‌جمهور فرانسه از نیروهایی که در رویارویی‌های نظامی در اوکراین دخیل هستند، خواستند که به مسئولیت خود پایبند بمانند و با اجرای هرچه سریع‌تر توافق‌های انجام‌شده رنج و عذاب شهروندان غیرنظامی در منطقه را کاهش دهند. در شرق اوکراین نیروهای دولتی و شورشیان جدایی‌طلب مورد حمایت مسکو رودرروی هم قرار دارند. روز چهارشنبه توافقی میان دو طرف صورت گرفت که مطابق آن برای ایام کریسمس آتش‌بس اعلام شده بود.